

Отскоро имам нов приятел, красив, мускулест, отвсякъде Аполон. Но като че ли само на външен вид. Започнем ли да се любим, той по-скоро иска да докаже точно тази своя мъжественост – че е по-по-най- от другите, защото има плочки или бицепси. Само че аз, д-р Врабчев, не искам да показва мъжествеността си, а да ме люби мъжествено. Понякога мило и нежно, друг път по-бързо и спонтанно, но винаги си мечтая за едно – да е мъж, който дори и в секса показва, че ме цени, че съм желана, че съм обичана жена! Дали ще може да ми помогнете, след като самата аз не мога да си помогна? Не знам какво да направя.

Зорница

□

Здравейте Зорнице,

Напоследък си мечтая само за такива или подобно въпроси към мен. Защо ли? Ами всичко започва, както винаги от самото начало на една връзка. И там, искаме не искаме в любовния спектакъл лъсва нашата сексуална култура. Сиреч нашите познания, не само за секса, не само. А за това познаваме ли нашето тяло, неговите особености и най-вече нашата собствена психосексуалност. И още нещо също така много важно. Познаваме ли също така, тялото на партньорката ни. Неговите особености. И най-вече нейната психосексуалност. И затова не се уморявам да казвам, че добре информираният човек е истинския човек. Да, ама за това би следвало да се чете. И не само в мрежата. Не само! Когато бях невръстно хлапе имаше една много закачлива детска песничка. Спомням си куплет от нея. И така : „Чело коте, чело коте книжки, как се хващат малки

сиви мишки...". Защо това? Има теория и практика. Но най-напред е теорията, а после практиката. Да, ама да вървят вече ръка за ръка. Сиреч теорията да прелива в практиката и обратното. И още по-хубаво ще е и ако има до теб и консултант. И най-хубавото ще е ако този консултант в любенето да е твоята приятелка. Съответно за момичето –нейният партньор. Това е пътят към съвършенството в любенето на една двойка. Защото никой не се е родил научен. И човек се учи докато е жив. Точно затова не бива да се засягаме и обиждаме, че не всичко е както би следвало да бъде.

Та, за въпросите към мен. Радвам се, че в голямата си част по тази тема те се задават сега – в началото на връзката, а не по-нататък или после, когато вече има търкания, нехаресвания и неприятности. И то достатъчно много, че връзката вече няма смисъл. Та затова народът ни казва: „всяко нещо овреме"! И е дълбоко прав.

Точно затова сега се обръщам вече директно към Вас, Зорнице. Вижте, най-напред падам на колене за преклонение към родителите Ви, които са Ви създали и са ви дали това прекрасно българско женско име.

Зорница! Звезда от небосклона, която предвещава зората на утрото. Иначе народното ни название на планетата Венера. И всичкото това вещае зора и любов, сиреч – щастие. И според мен точното решение на проблема Ви иде от името Ви. От тук насетне от Вас да струи светлина, обич и любов. И много, много усмивка. Преди всичко за очите на Вашето момче. И сега – много внимание! Започвате да давате уроци на Вашето момче, какво Вие искате в любенето с него и как да го направи той самият, че да Вие хубаво наистина, когато сте се него. Повтарям всичко още веднъж. Не искайте, ама в никакъв случай не искайте това, което мечтаете да се случи, когато сте заедно, ей така от нищото от негова страна. Запомнете – няма да стане. Ще стане, обаче ако сте много търпелива и много тактична. А така...

Първо стъпало: първи урок, казан под формата за спомен от мечта, или сън... То си е едно и също. Но преди това създайте традиция да си говорите за интимното помежду Ви. Но в никакъв случай упреци и натяквания. В никакъв случай... и така когато вече има тази традиция, ще го има и първият урок. Но винаги с една увертюра. И когато се любите и когато говорите с него за любенето Ви. Ето задължителните магически думи: Колко си прекрасен и като човек и като мой приятел Слънчице мое, Господарю на сънищата ми и мечта на мечтите ми. Колко си добричък. Добре, че те срещнах и за да съм най-щастливото момиче на света с теб. Всичкото това – при него да отпаднат така наречените защитни сили на неговото мъжко АЗ. Тази психологична защита има при всеки юноша, младеж или мъж. Когато е във връзка с не още опознато момиче, сиреч

партньорка. Та той затова е с мускули, по тялото си които да правят впечатление и затова се любя, точно така както той разбира, че е мъжествено в секса. Както той разбира. Ама няма откъде да научи, че жената най-напред търси в любенето това, най-вече да е желана. А после едно разнообразие, както вие пишете – в любенето хем силно, по мъжки, но и хем нежно, но пак по мъжки. И както се казваше в едно ТВ предаване, на един мустакат водещ, да вървим нататък. От тук нататък всичко да става преди секунди от предстоящото Ви любене. И тук вече ще играе много важна Вашата роля, секунди преди да започнете с любенето: „Снощи те сънувах, че се любим така, днес пък още от сутринта си мечтая да се любим пък така. Не се притеснявай, аз ще ти покажа как. Нали си моя най-добър мъж за мен. Няма как да знаеш точно какво днес ми е на сърце.“ И така всеки ден по малко го учите точно на това което Ви е нужна за да сте щастлива с него. Сиреч умението Ви да се съсредоточи в това да давате първоначалните идеи, но така да ги подадете, че те неусетно да се превърнат в негови. Сиреч лека полека да изминете всички стъпала в неговото обучение в това като как да Ви любя. И точно затова считам, че ще спечелите. И веднага бързам да кажа. Никакви спешни консултации със психолози, психотерапевти и сексолози не ви трябва на вас двамата. Те само ще вкиснат манджата. Убеден съм в това. Защото от естественото, нормалното по-добро няма. Във всяка любовна двойка с времето, рано или късно се стига до един момент, от който от тук нататък, ако за миг единия от двойката само си помисли нещо то вече другия знае за това по един чисто интуитивен път. И то мигновено. И много Ви моля, Зорнице, много... Направете необходимото и не чакайте! Само Вие можете да направите необходимото. То е във Вас, във Вашите очи, във Вашите устни и в ръцете Ви.

А за да ми повярвате Ви предлагам един текст на песен. Написан е от поета Веселин Ханчев. И по него е създадена, като музика, една незабравима песен, написана от композитора Петър Ступел. Изпълни я една великолепна певица, великолепна още в зората на своята певческа кариера, Мими Николова в 1958 година. Филмът „Любимец 13“ - и този прекрасен дует на главните герои там, безсмъртният Апостол Карамитев и вечната Гинка Станчева. Ама каква любов имаше там, и колко радост и смях. И този „Любимец 13“ и до ден днешен ме развеселява, когато ми е много тъжно. Тогава сама ще се уверите, че има нужда и от любовни думи.

Има думи понявга излишни за нас.
Има думи в сърцата ни скрити.
За какво ли да казваме всичко на глас,
щом са казали всичко очите.

Замълчи, замълчи,
нима в наш'те очи
всички чакани думи ги няма.
Замълчи, замълчи,
виж в очите звучи
туй, което с теб чувстваме двама.

Но мълчат и очите понявга дори,
щом останем сами под звездите.
Ах, тогаз не мълчи-
говори, говори,
туй което не казват очите.

Говори, говори,
има думи добри,
малки думи със сила голяма.
Говори, говори,
замечтани дори,
тези думи ги чакаме двама.
Говори, говори...

{youtube}5a74_2f1d9s{/youtube}

Е, това е всъщност любовта. И за да е жива тя завинаги, понякога е добре да си казваме двама туй, което не казват очите! Говори и люби...

И за довиждане - песента и неверояния тромпет на Nino Rosso - Il Silenzio.

{youtube}NOk0qhSTCt8{/youtube}

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт